

## عنوان مقاله:

تأثیر مطالعات بین رشته ای در تاریخ نگاری تقریبی

## محل انتشار:

دومین همایش ملی آسیب شناسی پایان نامه ها و رساله های حوزه علوم انسانی-اسلامی با تاکید بر نقد کارآمدی پایان نامه ها و رساله ها (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

## نویسندگان:

مسعود بهرامیان - دکترای تاریخ اسلام دانشگاه پیام نور

احسان نیری - کارشناس ارشد تاریخ اسلام دانشگاه تربیت مدرس

عابدین رضایی به جو - کارشناس ارشد تاریخ اسلام دانشگاه تهران

## خلاصه مقاله:

حوزه تحقیق محققان علوم انسانی و به ویژه تاریخ؛ حیات جمعی انسان در گذشته است و درک همه جانبه اینحیات از سوی تنها مورخان قابل درک نیست. در نتیجه مورخان برای فهم و درک بیشتر ابعاد مختلف اینحیات، مجبورند هرچه بیشتر به محققان دیگر علوم نزدیک شده تا از داشته های یکدیگر در راستای تعمیق دانش خود بهره گیرند. اگر بینش، روش، دانش و ارزش هر مورخ را تاریخ نگری بدانیم، تبدیل این تاریخ نگری به صورت مکتوب که از آن به تاریخ نگاری یاد می شود، مستلزم همگرایی مورخ با دستاوردهای دانشمندان دیگر علوم انسانی است. یک مورخ با رویکردهای متفاوتی مانند رویکرد سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و غیره بهتاریخ می نگرد، که یکی از این رویکردها، تاریخ نگاری تقریبی است. در این راستا متاسفانه رساله های حوزه تاریخ نگاری تقریبی در دانشگاه های کشور بسیار محدود می باشند و آن تعداد هم که انجام می شود، رویکرد بین رشته ای اندکی دارند. مقاله حاضر با روش توصیفی تحلیلی و با طرح این سوال که ضرورت مطالعات تاریخ نگاری تقریبی با بینش بین رشته ای چگونه است؟ به بررسی آن می پردازد. نتایج تحقیق حاکی از آن است که مطالعات بین رشته ای در حوزه تاریخ نگاری تقریبی نه تنها یک اصل و اساس مهم است، بلکه افزایش افق دید مورخ، تحقیقات همه جانبه حیات اجتماعی انسان گذشته و بهتر شناختن ساختار اجتماعی زمان حال بامطالعه گذشته، از ضروریات آن می باشد.

## کلمات کلیدی:

تاریخ، تاریخ نگاری تقریبی، مطالعات بین رشته ای

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1265262>

